

ZPRAVODAJ č. 4 PROSINEC 2014

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST
KAMENICE U JIHLAVY

*A proto odstraňte veškerou špínu a
přemíru špatnosti a v tichosti přijměte
zaseté slovo, které má moc spasit vaše
duše.*

(Jk 1,21)

SLOVO ÚVODEM

Bylo tu pravé světlo, které osvětluje každého člověka; to přicházelo do světa. Na světě byl, svět skrze něj povstal, ale svět ho nepoznal. Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali. Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi.

A slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.

Jan 1, 9-12, 14

Milí bratři a sestry,

malé děťátko vyžaduje hodně starosti. Potřebuje náručí maminky, aby se cítilo v bezpečí u milované. Potřebuje krmit, přebalovat, hodně trpělivosti. To poznala určitě každá maminka. Ale zpátky nenabízí skoro nic.

Jinak je tomu s Děťátkem, jehož narození právě oslavujeme. To dokáže stonásobně odměnit i tu nejmenší pozornost Jemu darovanou. Proto nelitujme věnovat Mu svůj čas. Odmění nás za to dary, které s sebou přináší. Otevírejme Mu svá srdce a pozvěme Ho do svých srdcí. Možná, že tak jak před dvěma tisíci lety, nemá ani dnes na zemi místo, kam by hlavu složil. Nabídněme mu sebe. On nepohrdnul chlívkem, určitě nepohrdne tím, kterého tolik miluje. A tím je každý z nás.

Podívejme se, kolik lásky a pokoje s Ním sestoupilo na zem. Kolik Boží moci. A tu moc dal nám. Skrze Něj jsme se stali Božími dětmi. Ať se ta moc ukáže na každém z nás. Ať tyto svátky prožijeme v lásce a pokoji.

Ať v nás natrvalo zůstane radost z toho, že Bůh se stal jedním z nás, že v tom děťátku se nám zjevila láska Boha k nám.

Šťastné a veselé vánoce

+ O. Řehoř

ROZPIS BOHOSLUŽEB

24. 12. středa - Štědrý den

- 15.30** Vigilie pro děti – součástí bude zdobení stromečku ozdobami, které si děti přinesou
22.00 Půlnoční mše svatá v kostele sv. Jakuba
-

25. 12. čtvrtek – Slavnost Narození Páně - Hod Boží vánoční

- 7.30** Ranní mše svatá v kostele sv. Jakuba
10.45 Mše svatá pro děti v kostele sv. Jakuba
-

26. 12. pátek - Svátek sv. Štěpána

- 10.30** Mše svatá v kostele sv. Jakuba
-

27. 12. sobota – svátek sv. Jana Evangelisty

- 8.00** Mše svatá v kapli sv. Anny na městečku
-

28. 12. neděle – svátek Svaté rodiny

- 7.30** Ranní mše svatá v kostele sv. Jakuba
10.45 Mše svatá pro děti v kostele sv. Jakuba
-

31. 12. středa – sv. Silvestr

- 18.30** Mše svatá v kostele sv. Jakuba
-

1. 1. čtvrtek – Slavnost Matky Boží Panny Marie - Nový rok

- 11.00** Mše svatá v kostele sv. Jakuba
-

25. 12. a 26. 12. budou sbírky na potřeby farnosti.

OHLÉDNUTÍ ZA UDÁLOSTMI

Prázdniny na faře

V neděli 24. srpna okolo třetí hodiny jsme se sešli na faře v sestavě - 34 dětí, 6 vedoucích a 3 maminky, které nám výborně vařily. Nejprve jsme postavili stany a pak už následovalo seznamování a rozdělení se do skupinek. Večerní táborák jsme měli na velmi netradičním místě (k neradosti hasičů, kteří nám později zajistili hasičáky) na mlatě, tedy ve farní stodole.

V pondělí ráno jsme se sešli na rozcvičce a ranní hygieně. Dost nám bodlo zahřát se pohybem po dlouhé studené noci strávené ve stanu. Umytí a zahřátí jsme se přesunuli do teepee k ranní modlitbě. Po snídani následovala dopolední promluva o. Řehořka. Ještě před obědem jsme si ve svých skupinkách nabatikovali trička, vymysleli si názvy a pokřiky. A tak k obědu nastoupili skupinky – Barevné kuličky pod vedením Honzy, Ivetčini Ivetáci, Pavlovy rybičky s Pavlem, Týnčini Táborníci a Kulhaví Floriáni v čele s Kubou a Piškotem. Po farní zahradě se rozléhaly krásné, různorodé pokřiky. Odpoledne nás čekala šipkovaná a soutěže s hasiči. Večer jsme se pomodlili u ohně s poděkováním a prosbami každého z nás.

Úterní noc zvládli ve stanu jen ti nejstatečnější. Ti, kteří mají radši teplíčko, spali ve faře. Po rozcvičce, hygieně, modlitbě a snídani opět následovala Řehořkova promluva. Vzhledem k deštivému počasí jsme se s tvořivou činností museli přesunout do stodoly. Dělali jsme si odznaky. Někteří si vytvořili jeden s názvem skupinky, někdo namaloval odznaky i pro členy rodiny. Ve skupinkách jsme si pak nachystali scénky ze starozákonních výjevů.

Středeční ráno bylo opět deštivé, měli jsme promluvu o. Řehořka a pak jsme hráli různé hry, až do odpoledne, které bylo ve znamení pomalého loučení a balení. Na rozloučení nám dokonce svítilo i sluníčko. Děti dostaly na památku vytvořená trička, upomínkové listy a oblíbené gumičky.

Kristýna Součková

A co se nejvíce na táboře líbilo dětem?

Když jsme šli po fáborkách. (Klárka Munduchová)

Líbily se mi pohádky ve stodole. (Verunka)

Úplně všechno. (Terča Kalná)

Řehořek, noční hra, ostatní hry, spaní na faře, hra městečko vlkodlaků. (Áda Čápková)

Bahno, pohádky, hry, Řehořek, odpolední klid. (Karolína Čápková)

Na táboře se mi líbili hasiči a všechny hry. (Kuba Fous)

Na táboře se mi líbilo vše, od ranních modliteb po večerní opékání špekáčků. I když nám počasí moc nepřálo, myslím, že se farní tábor zcela vydařil a všichni jsme si ho užili. (Pavlaína Javůrková)

Hry, pohádky, městečko vlkodlaků, rybičky. Že jsme mohli být všichni spolu. (Markéta Böhmová)

Farní pout' do Polska

Ve dnech 19. - 20. září uspořádala naše farnost již 2. pout' do Polska. Zájem byl velký, a tak se na cestu vypravily 2 autobusy, celkem 107 účastníků. Navštívili jsme postupně tato místa:

Osvětim je asi čtyřtisícové městečko v jižním Polsku. Za druhé světové války bylo pohlceno rozpínající se německou „Říší“. V roce 1940 zde byl v bývalých kasárnách polské armády založen koncentrační tábor, později spíše vyhlazovací.

Čenstochová je hlavním duchovním městem Polska. Zdejší klášter Jasná Hora založený v roce 1382 je nejslavnější mariánskou svatyní v zemi a to zejména proto, že ukrývá podobiznu Černé Madony Čenstochovské, které jsou připisovány zázračné schopnosti.

Z Čenstochové jsme pokračovali směr **Kalwaria Zebrzydowska**, kde jsme měli zajištěn nocleh. Sem jsme dorazili již v pokročilém večerním čase takže většina z nás obsadila svůj pokoj a sešli jsme se až ráno. Zdejší klášter patří k nejdůležitějším církevním památkám v Polsku. Zákklady rozlehlého komplexu připomínají svatá místa v Jeruzalémě.

V 9 hodin už jsme pokračovali na další místo - **solný důl Velička**. Nabrali jsme však zdržení, které způsobily komplikace při vyjíždění z parkoviště. Díky šikovnosti pana řidiče a odhodlanosti a bojovnosti našich mužů jsme nakonec vlastními silami zorganizovali dopravu a povedlo se nám vyjet z parkoviště. Do Veličky jsme tedy dorazili s menším zpožděním, a tak jsme si na prohlídku museli chvíli počkat. Jelikož nebyli k dispozici průvodci v českém jazyce, ujali se rolí průvodců "naši". A tak jednu skupinu doprovázel slovem otec Řehoř, druhou skupinu Marie Bumbálková a třetí skupinu Jana Sochorová. Patří jim velký dík, protože se věnovali čtení textu

a tak neměli příliš času na to, aby si toto unikátní místo vychutnali návštěvnicky. Také toto místo je na seznamu UNECSO jako jedno z prvních 12 míst celého světa. Solné doly se rozkládají v oblasti o délce 7 km a šířce 0,9 km. V devíti úrovních dosahují až do hloubky 330 metrů pod povrchem, labyrint přes 300 km chodeb navzájem spojuje přes 3000 komor různých velikostí o celkové kubatuře 9 milionu kubíků. Ve 130 metrech pod zemí jsme navštívili podzemní kaple, jezírka, původní zařízení a vybavení dolů. Kromě velkého množství soch jsme viděli i překrásné reliéfy, např. reliéf Poslední večeře, vytesaný podle světoznámé fresky da Vinciho.

Naší poslední zastávkou na pouti byl **Krakov - Lagiewniki**, které jsou světovým centrem kultu Božího Milosrdenství. V tomto klášteře žila a zemřela sestra Faustina Kovalská (1905 – 1938).

Organizačně zajistila tuto pout' Slávka Součková ve spolupráci s některými dalšími farníky. Slávce patří velký dík. Těšíme se, že se putování farníků stane tradicí a příští rok vyrazíme opět "do světa".

Hana Krejčová

Biřmování

Tak 19. října to nastalo. Přišel ten okamžik, na který jsme se všichni celý předešlý rok chystali. Spolu s téměř 50 kolegy jsme byli připraveni završit snahu našeho otce Řehoře připravit nás na přijetí svátosti biřmování.

Příprava na biřmování probíhala každou druhou neděli na faře a občas v našem kostele. Během těchto setkání jsme se dozvěděli mnoho zajímavých informací, které jsme se snažili vrýt si do paměti, a to nejen proto, že by nás pan biskup mohl při udílení svátosti zkoušet.

V onu říjnovou neděli panovala v kostele svátečnější atmosféra, která byla protkána trochou zdravé nervozity a trémy a to i přesto, že jsme při přípravách nic nepodcenili. Přece jen nikdo nechtěl udělat otcí Řehoři ostudu. Určitá míra trémy byla znát i na něm, i když se ji snažil skrývat. Hned s prvními slovy pana biskupa se ukázalo, že není čeho se bát. Ukázal se jako člověk na svém místě, zároveň působil velice milým, sympatickým a hlavně uklidňujícím dojmem. Mírné zděšení biřmovanců nastalo, když pan biskup oznámil, že si nás přezkouší ze získaných znalostí. To se poté ukázalo jako jeden z jeho povedených šprýmů. Ve svém kázání se nám pak snažil ještě více osvětlit, co vše vlastně udělením svátosti získáváme. Velmi trefné mi připadalo přirovnání těla k hardwaru počítače a duše k programu, který počítač řídí. Biřmování je pak vylepšením onoho programu. Přesně takhle jsme to všichni cítili.

Pak nastala ta chvíle, na kterou jsme všichni čekali. Krátce se otcí biskupovi představit svým jménem, které jsme při biřmování přijali. Poté

následovalo několik slov, ve kterých jsme zdůvodnili volbu právě tohoto jména a pomazání od otce biskupa. Vše ve slavnostní atmosféře, kterou snad nešlo nevnímat, protože prostupovala vše a všechny přítomné.

Po mši umocnilo přátelskou atmosféru předání darů otci biskupovi a otci Řehoři od biřmovanců, šlo o volejbalový míč s podpisy biřmovanců, pátku na stolní tenis a dort ve tvaru ping-pongového stolu. Věřím, že oba obdarované dary potěšily.

Před kostelem následovalo krátké focení a s kmotry přesun do orlovný, kde pro nás bylo nachystáno slavnostní pohoštění. Zde nám otec biskup předal jako dar svou knihu. Velice sympatické bylo, že během posezení se snažil za každým z nás dojít a prohodit s ním několik přátelských slov, pak ještě zájemcům podepsal svou knihu.

Tím pro nás oba duchovní vykonali, co bylo v jejich silách a nám nezbyvá, než jim z celého srdce poděkovat a dál se snažit maximálně využívat nám svěřeného „vylepšení“ našeho „programu“.

Pavel Černý

Dobry pomocnik

V letošním létě jsme se rozhodli pro pořízení zahradního traktůrku na sečení farské zahrady. Jelikož nový stroj nepřicházel v úvahu vzhledem k ceně a našim finančním možnostem, rozhodli jsme se pro použitý, repasovaný stroj a na začátku srpna jsme zakoupili zahradní traktůrek značky Wisconsin včetně sekacího zařízení za celkem 50 000 Kč.

Stroj se velmi osvědčil, tráva byla pravidelně sekána a pro všechny akce, které se během léta i podzimu na faře uskutečnily, mohla být zahrada využita. Stroj byl celou sezónu v péči pana Jana Součka st. Než však byl traktůrek pořízen, byla zahrada sekána traktorovou rotačkou a tráva shrabována ručně. Při této činnosti se muselo sejít vždy hodně farníků. A těm patří velké upřímné Pán Bůh zaplat'.

KONTAKTNÍ ÚDAJE

Adresa:

Římskokatolická farnost Kamenice u Jihlavy
č. p. 71
588 23 Kamenice u Jihlavy

Identifikační číslo

63438704

Administrátor farnosti, statutární zástupce,

P. Mgr. Grzegorz Bajon

Mobil: 736 607 291

Bankovní spojení:

ČSOB a.s. Jihlava
číslo účtu: 257066929/0300

E-mail

farnost.kamenice@email.cz

Web

www.farnostkamenice.eu

Určeno pro vnitřní potřeby farnosti
Redakční rada: Hana Krejčová, Zdislava Součková
© obrázky str. 1 a 7: www.catholica.cz

Prosinec 2014

Vítáme příspěvky do dalšího čísla farního zpravodaje.
Náměty můžete zasílat též na e-mail farnosti.